

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221010642
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7221010642.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Osifa v trestnej veci proti obžalovanému W. M. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18. 1. 2022 sp. zn. 3T/15/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie poškodeného B. Z..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/15/2021 zo dňa 18. 1. 2022 boli obžalovaní W. M. a B. N. uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obž. W. M. ako inšpekčný zámočník dňa 30. 9. 2019 v čase okolo 18,00 hod. z dôvodu následnej 3-dňovej neprítomnosti na pracovisku v hrubom rozpore so stanovenou organizáciou práce a internou smernicou U.S. Steel, Košice, s.r.o. VBP/GMBH/35 rev.3 zveril na prevádzke Aglomerácia Divízneho závodu Vysoké pece U.S.Steel, Košice, s.r.o. predákovi skupiny dodávateľskej spoločnosti B. O. PV Steel obž. B. N. kľúče od dvoch zámkov z miestneho panelu zaistenia zariadenia dopravníkového pásu E6, ktorý nimi dňa 4. 10. 2019 asi o 8,35 hod. v rozpore s internou smernicou VBP/GMBH/35 rev. 3 aktivoval pohon dopravného pásu, na ktorom v tom čase na základe požiadavky inšpekčného zámočníka obž. W. M. z ranných hodín dňa 4. 10. 2019 a bez vedomia predáka obž. B. N. vykonával opravu diery na sklze E4/E6 zváraním pracovník dodávateľskej spoločnosti Unimont -VMS, s.r.o. Vranov nad Topľou poškodený B. Z. za použitia rebríka, v dôsledku čoho poškodený B. Z. spadol a pohybujúcim sa dopravným pásom bol vynesenej von spod sklzu cez otvor o rozmeroch 75cm x 34cm, následkom čoho utrpel pomliaždenie hlavy s odreninou na čele, poúrazový preumothorax, sériovú zlomeninu V. až XI. rebra vpravo (dvojité zlomeninu V.až VIII. rebra), zlomeninu IX. rebra vľavo s menším únikom vzduchu do hrudnej dutiny obojstranne, nestabilnú zlomeninu V. driekového stavca, idúcu cez predný, stredný aj zadný stĺpec na oblúk, zlomeninu priečného výbežku XII. hrudného stavca vpravo, zlomeninu priečných výbežkov II. až V. driekového stavca obojstranne, zlomeninu trňových výbežkov IV. až VI. hrudného stavca, poranenie štvorhlavého svalu ľavého stehna a roztrhnutie väzov v oblasti ľavého členka, t.j. ťažký úraz s dobou liečenia a závažným narušením obvyklého spôsobu života v trvaní viac ako 42 dní, čím obaja obžalovaní porušili § 12 ods. 2 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci nedodržaním zásady bezpečnej práce a určených pracovných postupov, s ktorými boli riadne a preukázateľne oboznámení.

Súd za to uložil :

obžalovanému W. M. podľa § 157 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 900 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov.

Obžalovanému B. N. podľa § 157 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 600 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie poškodený B. Z. pre nesprávnosť výroku o náhrade škody podľa § 307 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho splnomocnenca poukázal na znalecký posudok č. 130/2019 a uviedol, že z jeho strany boli naplnené všetky podmienky, ktoré vyžaduje § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Práceschopný bol jeden rok, z toho dva mesiace len ležal a mal veľké bolesti. Od úrazu uplynulo už takmer dva a pol roka, ale ešte stále pociťuje jeho následky. Viac ako rok mal značne znížený finančný príjem. Stále nie je v takej fyzickej a pracovnej kondícii, ako bol pred úrazom a vzhľadom na jeho následky a ako aj na svoj vek sa už do takej kondície zjavne nedostane. Pracoval a pracuje fyzicky a od fyzického zdravia závisí aj jeho pracovný výkon a následné finančné ohodnotenie. Priznaná a následne uhradená škoda by mu čiastočne kompenzovala finančný výpadok, ako aj náklady na ďalšie rehabilitačné liečenie. Škodu si uplatnil vo výške 10 636 eur na základe znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný cca jeden a pol mesiaca po jeho úraze.

Má zato, že prvostupňový súd mal dostatok dôkazov - výpovede svedkov, znalecké posudky a ako aj iné listinné materiály, aby v rozsudku mohol uložiť obžalovaným uhradiť spôsobenú škodu. V prípade, že si bude musieť opätovne uplatňovať škodu v civilnom konaní, bude to pre neho znamenať len ďalšie výdavky a taktiež to bude trvať dlhé časové obdobie, pričom už toto trestné konanie trvá vyše dvoch rokov. V civilnom konaní sa opätovne budú musieť vypočuť tí istí svedkovia a prípadne bude potrebné zabezpečiť ďalšie znalecké posudky. Poukázal na § 46 ods. 1 Tr. por. a uviedol, že ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, uloží mu spravidla v rozsudku, aby poškodenému škodu nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola doposiaľ uhradená.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd pripustil uplatnenie náhrady škody poškodeného vo výške 10 636 eur a zaviazal rozsudkom obžalovaných W. M. a B. N. k úhrade spôsobenej škody. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že odvolací súd zamietne odvolanie okrem iného aj v prípade, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 307 ods. 1 písm. c/ Tr. por. rozsudok môže odvolaním napadnúť poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

V posudzovanom prípade okresný súd uznesením na č. I. 408 podľa § 46 ods. 4, § 256 ods. 4 Tr. por. per analógiám nepripustil uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody voči obžalovaným v adhéznom konaní. Z uvedeného dôvodu poškodený nemôže uplatňovať daný nárok na náhradu škody v trestnom konaní a preto ani súd nevyslovuje žiadny výrok vo vzťahu k náhrade škody v zmysle § 287 a nasl. Tr. por. Ak poškodený napriek tomu napáda rozsudok okresného súdu, činí tak ako neoprávnená a preto bolo potrebné odvolanie poškodeného ako neoprávnenej osoby zamietnuť v zmysle citovaného ustanovenia Tr. por.

Postup okresného súdu, ktorým nepripustil uplatnenie nároku poškodeného v tomto trestnom konaní hodnotí súd ako zákonné a po odbornej stránke správne. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný stručne a výstižne odôvodnil tento svoj postup. S vysloveným právnym názorom okresného súdu je potrebné súhlasiť v celom rozsahu. V adhéznom konaní trestný súd pri rozhodovaní o nároku poškodeného na náhradu škody je povinný uplatňovať príslušné hmotnoprávne predpisy toho právneho odvetvia, ktoré sa vzťahujú na daný druh škody a rešpektovať týmito predpismi zakotvené mechanizmy zodpovednosti a znášania škody. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obaja obžalovaní boli v postavení zamestnanca a teda na ich zodpovednosť sa vzťahujú predpisy občianskeho a pracovného práva.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním.

Danú problematiku náhrady škody spôsobenej zamestnancami pri spáchaní trestného činu vyriešila súdna prax v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tz 7/1962 z 29. 7. 1962, kde najvyšší súd v druhovo rovnakej veci judikoval, že poškodený nemôže svoj nárok uplatniť voči odsúdenému podľa § 43 ods. 2 Tr. por. Odsúdený spôsobil trestným činom, ktorého sa dopustil z nebanlivosti, škodu v súvislosti s plnením povinnosti člena JRD, nakoľko išlo o škodu spôsobenú pri zamestnaní. Následne bolo poukázané na vtedy platnú a účinnú právnu úpravu, podľa ktorej nezodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone zamestnania škodca, ale prevádzkovateľ. Uvedený právny názor je akceptovateľný aj v čase rozhodovania okresného súdu, nakoľko podstata, princípy a právna úprava zodpovednosti v občianskych a pracovných vzťahoch je v súčasnej dobe prakticky totožná s úpravou, ktorá tu bola v čase vydania citovaného judikátu. Napokon samotný okresný súd postupoval presne v intenciách a podľa odôvodnenia citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu, keď rozhodol uznesením na č. I. 408 podľa § 46 ods. 4, § 256 ods. 4 Tr. por. per analógiám. Práve tento postup, ktorý zvolil aj okresný súd, označil najvyšší súd v citovanom rozhodnutí za postup ex lege.

Jednoznačne sa okresnému súdu nedá vytknúť nesprávny postup či nesprávnosť jeho rozhodnutia. Treba súhlasiť s tvrdeniami uvádzanými v odvolaní poškodeného, podľa ktorých bol preukázaný vznik škody, výška škody,

+ aj škodca a príčinný vzťah medzi konaním obžalovaných a vznikom škody, aj povinnosť súdu rozhodovať o nároku na náhradu škody v situáciách, ak výška škody je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola doposiaľ uhradená, avšak nebolo možné pripustiť, aby si poškodený uplatňoval nárok na náhradu škody voči obžalovaným, pretože spôsobenú škodu musí nahradiť iný subjekt a preto nebolo možné ani priznať poškodenému náhradu škody voči obžalovaným.

Z týchto dôvodov krajský súd dospel k záveru, že poškodený B. Z. podal odvolanie ako osoba neoprávnená a preto jeho odvolanie ako odvolanie podané neoprávnenou osobou podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.